

[Einer Jensen.]

Munch-Petersens Udtalelse om, at vi allerede var i Gang med det næste Forlig, hvortil jeg sagde, at det var dog vist bedst at blive færdig med det ene, før vi taler om det andet (*Munch-Petersen*): Det kan daarligt naas). Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen — det ærede Medlem behøver ikke at være bange, jeg skal nok naa til at svare ham, hvis det var derfor, han afbrød —, at det, vi vælger her i Danmark, vi, der repræsenterer den danske Arbejderbevægelse, det er at skaffe Resultater, fremfor det, som de Herrer med det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen i Spidsen, og som deres Partifæller f. Eks. i Tyskland har valgt: at splitte Arbejderbevægelsen og derved sætte alle de igennem Aarene opnaede Resultater over Styr.

Socialministeren (*Steincke*): Der er ingen Grund for den ærede konservative Ordfører til at misforstaa min Opfattelse af hele Stillingen med Hensyn til Socialreformens Fremtid. Forholdet er det, at Socialreformen omfatter et vist Omraade: Forsikrings- og Forsørgelseslovgivning. Dette Omraade er bragt i System paa den Maade, som der her er Tale om, og saa skulde Lovgivningen paa dette Omraade for en vis Tid ligge fast, forudsat at der ikke kommer fuldkommen kriseagtige Tilstande i Samfundet, thi i saa Fald kan ingen svare for noget. Det har altid været min Opfattelse, men det har intet med mine øvrige Udtalelser at gøre, at Socialreformen kun omfatter et ganske lille Omraade af den offentlige Virksomhed, af Politik, af Lovgivningsmagt. Hvis man opfatter det saaledes, at med Socialreformens Gennemførelse er den sociale Tilstand tilstrækkelig effektivt beskyttet her i Landet, saa er det fuldkommen vildt og urimeligt. Der vil komme til at staa akkurat den samme Kamp, og hvis Forholdene arter sig paa den Maade, som de hidtil har artet sig, en stærkere og stærkere Kamp, ikke om disse bestemte Love, men om Forholdet mellem de forskellige Samfundsklasser og deres økonomiske Stilling.... (*Christmas Møller*: Det er noget helt andet!). Ja, det er netop det, det er, og det var det, jeg talte om. Det Spørgsmaal berøres af Forslagene om Merbeskæftigelse, om 40 Timers Arbejdsugen og det andet, jeg talte om, men det berøres ikke af Socialreformen som saadan.

Anden Næstformand (*Parkov*): Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Det ærede Medlem Hr. Ejner Jensen skulde nødig tale om Tyskland, for netop...

Anden Næstformand (*Parkov*): Skal vi nu ikke holde alle Udtalelser vedrørende et fremmed Land ude af denne Diskussion?

Munch-Petersen: Ja, det er jo ikke tilladt at kritisere Formandens Afgørelser, men en saadan Henstilling kan da ikke gælde den ene Part alene. — Den Politik, som det ærede Medlem Hr. Einer Jensen driver, og som dette Lovforslag er Udtryk for, er samtidig et Udtryk for Samarbejde med Borgerskabet, Tilbagevigen for Reaktionen, og denne Politik vil i sine Konsekvenser — hvis ikke den danske Arbejderklasse ved at anvende andre Metoder end dem, Socialdemokratiet anviser, og derved afværger den — føre til, at man en Gang vil se det ærede Medlem Hr. Nygaard og det ærede Medlem Hr. Einer Jensen i en nazistisk Demonstration den 1. Maj, paa samme Maade som deres Partifæller i Tyskland.

Anden Næstformand (*Parkov*): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Socialminister behøver virkelig ikke at fortælle dette høje Ting, at Spørgsmaalet om Nedsættelse af Arbejdstiden, om andre Regler i Ejendomsforholdet til Bedrifterne og mange andre store sociale Spørgsmaal ikke er blevet løst ved Socialreformen. Noget saadant har Ministeren naturligvis aldrig paastaet, selv om jeg nok synes, at man har haft et vist Indtryk af, at man vilde komme ind i en Salighedstilstand, hvis Socialreformen blev gennemført. Men dette har Ministeren ikke sagt, det indrømmer jeg naturligvis gerne Ministeren, og det har jeg heller ikke paastaet, at han har. Men hvad jeg har sagt, er dette, at under Forarbejdet til Socialreformens Gennemførelse her i Tinget forudsagde man, at saa vilde vi være færdige med nye Udgifter til disse sociale Omraader, saa vilde vi være færdige med at beskæftige os med disse Omraader og med alle disse nye ekstraordinære Love. Men det, som Bemærkningerne til Lovforslaget antyder, det, som Ministerens Ord her i Dag synes mig at antyde, det er, at vi paa dette Omraade nogenlunde kommer til at handle ganske som i Fortiden.